

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

20.

KURIER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 10-го Марта. — 1839 — Wilno. Piątek. 10-go Marca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 27-го Февраля.

Вѣна, 21-го Февраля (5-го Марта). Оставивъ Туринъ 10-го Февраля, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ направилъ путь свой чрезъ Миланъ, Тревизо, Клагенфуртъ и Нейштатъ въ Вѣну, куда прибылъ, въ вождельномъ здравіи, 19-го числа.

Въ Нейштатѣ ожидали пріѣзда Государя Цесаревича Посолъ нашъ при Вѣскомъ Дворѣ, Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ *Татищевъ*, и прибывшій изъ С. Петербурга Генералъ-Адъютантъ Графъ *Орловъ*, Высочайше назначенный сопровождать Его Императорское Высочество въ дальнѣйшемъ путешествіи, на мѣсто покойнаго Князя Ливена.

При въѣздѣ Его Высочества въ Вѣну, многочисленные толпы народа покрывали улицы и площади, отъ городскихъ воротъ до Императорскаго Дворца, приготовленнаго для принятія Государя Цесаревича. Его Высочество было встрѣчено здѣсь Эрцгерцогомъ Францомъ, братомъ Императора. Вскорѣ по прибытіи во дворецъ, Его Высочество отправился къ Императору и Ихъ Величествамъ царствующей и вдовствующей Императрицамъ, гдѣ находились всѣ члены Императорскаго Дома — По возвращеніи въ свои покои, Его Высочество изволилъ принимать представленія первыхъ чиновъ Двора. Велѣвъ за тѣмъ, всѣ находящіяся въ Вѣнѣ Эрцгерцогини поѣхали Государя Цесаревича, равно и Его Величество Императоръ.

Въ два часа по полудни, Его Высочество было на семейномъ обѣдѣ у Императора, на коемъ находился также, прибывшій сюда на кануѣ, Наслѣдникъ Принцъ Саксенъ-Веймарскій. Вечеромъ Государь Цесаревичъ, съ Ихъ Величествами и со всеми членами Императорской Фамиліи, былъ въ Придворномъ Театрѣ.

На другой день, 20-го Февраля поутру, Государь Наслѣдникъ изволилъ принимать генералитетъ и находящихя здѣсь Русскихъ подданныхъ, а въ четыре часа удостоилъ присугствіемъ обѣденный столъ у Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника *Татищева*, на который былъ приглашенъ Дипломатическій Корпусъ, имѣвшій честь, при семъ случаѣ, быть представленнымъ Его Императорскому Высочеству. Въ семь часовъ вечера, Государь Цесаревичъ, вмѣстѣ съ Ихъ Величествами, изволилъ быть въ концертѣ, даваемомъ въ одной изъ великолѣпныхъ залъ дворца, въ которомъ находилось все высшее общество столицы.

Сегодня, 21-го числа, въ десять часовъ утра, Его Императорское Высочество, въ сопровожденіи Эрцгерцоговъ, выѣхало на парадъ войскъ, составляющихъ гарнизонъ города. Пройдя по фронту, Государь Цесаревичъ принималъ военные почести при прохожденіи полковъ церемоніальнымъ маршемъ.

Затѣмъ Его Высочество поѣхалъ Медицинскую Академію (*Académie Joséphine*), гдѣ изволилъ обозрѣвать кабинеты Натуральной Исторіи. Въ два часа былъ большой обѣденный столъ у Императора; вечеромъ Ихъ Величества съ Его Высочествомъ прове-

ВІАДОМОСТІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Петербургъ, 27-го Lutego.

Віеднѣ, 21-го Lutego (5 Marca). Wyjechałszy z Turynu 10-go Lutego, Jego Cesarska Wysokość PAN NASTĘPCA CESARZEWICZ, skierował podróż swą przez Medyolan, Treviso, Klagenfurth i Neusztadt do Wiednia, dokąd przybył w pożądanym zdrowiu dnia 19.

W Neusztadcie oczekiwali przyjazdu CESARZEWICZA Jego Mości Posel nasz przy Dworze Wiedeńskim, Rzeczywisty Radzca Tajny *Tatyszczew*, i przybyły z S. Petersburga Jenerał-Adjutant, Hrabia *Orłow*, Najwyżej przeznaczony do towarzyszenia Jego CESARSKIEJ WY-SOKOŚCI w dalszej podróży, na miejscu zmarłego Xiążęcia Livena.

Kiedy Jego Wysokość wjeżdżał do Wiednia, mnogie tłumy ludu napelniały ulice i place, od bram miejskich do Cesarskiego pałacu, przygotowanego na przyjęcie CESARZEWICZA Jego Mości. Jego Wysokość spotkany był tu przez Arcy-Xiążęcia Franciszka-Brata Cesarskiego. Wkrótce po przybyciu do Pałacu, Jego Wysokość udał się do Cesarza i Cesarzowych, panującej i wdowy, gdzie znajdowali się wszyscy Członkowie Cesarskiego Domu. Za powrotem do swoich pokojów, Jego Wysokość raczył przyjmować przedstawienia pierwszych Urzędników Dworu. Wnet potem, wszyscy, znajdujący się w Wiedniu Arcy-Xiążęta, odwiedzili CESARZEWICZA, również i Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość.

O 2-ej z południa, Jego Wysokość był na obiedzie familijnym u Cesarza, na którym znajdował się także przybyły tu poprzedniczego wieczora, Xiążę Dziedziczny Sasko-Weimarski. Wieczorem, CESARZEWICZ z Cesarstwem Ich Mości i ze wszystkimi Członkami Cesarskiej familii był w Teatrze Nadwornym.

Nazajutrz, d. 20 Lutego zrana, CESARZEWICZ Jego Mość raczył przyjmować Jenerałów i znajdujących się tu Rossyjskich poddanych, a o godzinie 4-tej udarował obecnością swą obiad, dany przez Rzeczywistego Radcę Tajnego *Tatyszczewa*, na który był zaproszony Korpus Dyplomatyczny, który miał zaszczyt, przy tém zdarzeniu, być stawiony przed Jego CESARSKĄ WY-SOKOŚCIĄ. O godzinie 7-mej wieczorem, CESARZEWICZ Jego Mość, z Najjaśniejszymi Cesarstwem Ich Mości, raczył być na koncercie, danym w jednej ze wspaniałych sal pałacu, w którym znajdowało się całe wyższe towarzystwo stolicy.

Dzisiaj, d. 21, o godzinie 10-tej zrana, Jego CESARSKA WY-SOKOŚĆ, w towarzystwie Arcy-Xiążąt, wyjechał na paradę wojsk, składających garnizon miasta. Po przejechaniu szeregow, CESARZEWICZ Jego Mość przyjmował honory wojskowe od przeciągających półków.

Zatém Jego Wysokość odwiedził Akademię Medyczną (*Académie Joséphine*), gdzie raczył oglądać gabinety Historii Naturalnej. O godzinie 2-ej był wielki obiad u Cesarza. Cesarstwo Ich Mości z Jego WY-SOKOŚCIĄ wieczor przepędzili w Teatrze.

ли въ театрѣ.

Государь Цесаревичъ, предполагаетъ остаться въ Вѣнѣ на нѣсколько дней.

Въ честь Августѣйшаго Путешественника, приготовленъ здѣсь, при Дворѣ и въ высшемъ обществѣ, непрерывный рядъ праздниковъ.

Его Величество Императоръ Австрійскій, въ знакъ особеннаго благорасположенія къ Его Высочеству Наслѣднику, изволилъ назвать Его Высочество Шефомъ 4-го Гусарскаго, доселѣ Жерамба полка. (С. П.)

Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Юстиціи, Высочайше повелѣть соизволилъ: чтобы впредь до назначенія ему преемника по Министерству Внутреннихъ Дѣлъ, продолжалъ онъ управлять и симъ Министерствомъ.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему Г. Министра Финансовъ докладу, въ 27 день Января сего года удостоивъ утвержденія штатъ собственной Канцеляріи его Г. Министра по секретной части, съ тѣмъ вмѣстѣ Высочайше повелѣть соизволилъ: всѣмъ чинамъ сей Канцеляріи присвоить классы чиновъ и прочія служебныя преимущества, наравнѣ съ подобными должностями Общей Канцеляріи Министра Финансовъ.

— Оберъ-Прокурору 1-го Департамента Правительствующаго Сената, Тайному Советнику Князю *Лобанову-Ростовскому*, (15 Фев.) Всемилостивѣйше повелѣно присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ (въ 1-мъ Департаментѣ).

— Вице-Директору Департамента Министерства Юстиціи, Дѣйствительному Статскому Советнику *Веймарну*, (15 Февр.) Всемилостивѣйше повелѣно быть Оберъ-Прокуроромъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 16-й день сего Февраля, Финляндскому Торговому Странчому, Статскому Советнику *Шмитеру*, Всемилостивѣйше пожалованъ знакъ Ордена *Св. Анны второй степени*, украшенный Императорскою Короною.

— Высочайшею Грамотою отъ 1 Января, Командующій Резервною дивизіею 4-го Пѣхотнаго Корпуса, Генераль-Маіоръ *Лининъ 2-й*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена *Св. Станислава второй степени*.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 21 Февраля, исключается изъ списковъ, умершій, состоявшій по Арміи Генераль-Лейтенантъ *Тузковъ 1-й*.

— Агентъ Министерства Финансовъ, Камергеръ Двора Е. И. В. Статскій Советникъ Баронъ *Мейендорфъ*, во вниманіи къ отлично-усердной службѣ и особеннымъ заслугамъ по части отечественныхъ мануфактуръ и промышленности, (17 Фев.) Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Советники.

— Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, въ слѣдствіе представленія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, Высочайше повелѣть соизволилъ: избранныхъ дворянствомъ на наступившее трехлѣтіе, въ должности Почетныхъ Попечителей Гимназій: *Екатеринославской*, состоящаго нынѣ въ этой должности, Коллежскаго Советника *Иваненко*; *Таганрогской*, Славяносербскаго Уезднаго Предводителя дворянства, Штабъ-Капитана *Сомова*; *Херсонской*, — состоящаго нынѣ въ этой должности Коллежскаго Секретаря *Комстадіуса*; Симферопольской — Статскаго Советника *Заставскаго* и Орловской, Статскаго Советника *Каспаріи*, въ этихъ должностяхъ утвердить.

— Высочайшими указами, данными Правительствующему Сенату, Всемилостивѣйше пожаловано въ вѣчное и потомственное владѣніе нижезначеннымъ лицамъ по 1,500 десятинъ земли каждому: Московскимъ Полицеймейстерамъ: состоящему по Кавалеріи Полковнику *Брянганинову* и состоящему по Арміи Полковнику *Вережагину*, Плацъ-Маіору Г. Павловска, состоящему по Арміи Полковнику *Мандерштерну*, Помощнику Статсъ-Секретаря Государственнаго Совета, Коллежскому Советнику *Яковлеву*, Динамидскому Коменданту, состоящему по Арміи Полковнику *Мандерштерну* и Помощнику Окружнаго Генерала 4-го Округа внутренней стражи, Полковнику *Ростовицкову*.

— Высочайшимъ именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, 3 Февраля, Комерціи Советникъ *Мейснеръ*, въ воздаяніе полезныхъ трудовъ, отличнаго усердія и дѣятельности, оказанныхъ какъ по званію старшины С. Пербургской Биржи, въ продолженіе трехъ трехлѣтій, такъ и по другимъ порученіямъ, до комерціи относящимся, Министромъ Финансовъ

Cesarzewicz Jego Mość zamierza bawić w Wiedniu dni kilka.

Na cześć Najjaśniejszego Podróżnego, przygotowany jest tu, u Dworu i w wyższym towarzystwie, nieprzerwany szereg uroczystości.

Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość Austriacki, na okazanie szczególniejszej uprzejmości ku Jego Wysokości Następcy, raczył mianować Jego Wysokość Szefem 4-go półku huzarów, dotąd nazywanego półkiem Żeramba. (P. P.)

Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszem przełożeniu P. Ministra sprawiedliwości, Najwyżej rozkazać raczył, ażeby do naznaczenia jemu następcy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, nie przestawał zarządzać i tѣm Ministerstwem.

— Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszem P. Ministra Skarbu przełożeniu 27-go Stycznia tego roku uznawszy godnym potwierdzenia etat własnej kancelaryi tegoż P. Ministra oddziału sekretnego, przytѣm Najwyżej rozkazać raczył, wszystkim urzędnikom tej kancelaryi przyswoić klasy rang i dalsze prerogatywy służby zarówno z podobnemi obowiązkami ogólnej kancelaryi Ministra Skarbu.

— Ober-Prokuratorowi 1-go Departamentu Rządzącego Senatu: Radzcy Tajnemu Xieciu *Lobanowi-Rostowskiemu*, (15 Lutego) Najmiłosciwiej rozkazano zasiadać w 1-szym Departamencie Rządzącego Senatu.

— Vice-Dyrektorowi Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości, Rzeczywistemu Radzcy Stanu *Weimarnowi*, (15 Lutego) Najłaskawiej rozkazano byдъ Ober-Prokuratorem 1-go Departamentu Rządzącego Senatu.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz do Kapituły Rosyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów 16-go Lutego, Finlandzki Handlowy Strapczy, Radzca Stanu *Szlichter*, Najłaskawiej udarowany znakiem Orderu *Sw. Anny drugiego stopnia*, ozdobionym Cesarzką koroną.

— Przez Najwyższy Dyplomat 1-go Stycznia, Dowodzący dywizją odwodową 4-go korpusu pieszego Jenerał-Major *Liszyn 2-gi*, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Cesarzkiego i Królewskiego Orderu *Sw. Stanisława drugiego stopnia*.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny 21 Lutego wykreśla się z listy rang zmarły, zostający w Armii Jenerał-Porucznik *Tuczko 1-szy*.

— Agent Ministeryum Skarbu, Szambellan Dworu Jego CESARSKIEJ Mości, Radzca Stanu Baron *Meyendorfъ*, ze względu na odznaczoną gorliwością służbę i szczególne zasługi w oddziale krajowych rękodzieł, (17 Lutego) Najmiłosciwiej mianowany Rzeczywistym Radzcą Stanu.

— CESARZ Jego Mość, po nastalѣm postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, Najwyżej rozkazać raczył: wybranych przez dworzanstwo na nastѣpne trzy lata na urząd Kuratorów honorowych, Gimnazyów: *Ekaterynosławskiego*, zostającego teraz w tym urzędzie Radzcę Kollegialnego *Iwanenka*; *Taganrogskiego* Sławianoserbskiego Powiatowego Marszałka, Sztab-Kapitana *Somowa*; *Chersonskiego*, zostającego w tym urzędzie Sekretarza Kollegialnego *Komstadiusa*; *Simferopolskiego* Radzcę Stanu *Zastawskiego* i *Orłowskiego* Radzcę Stanu *Kaspari*, na tych urzędach utwierdzić.

— Przez Najwyższy Ukaz do Rządzącego Senatu, Najłaskawiej nadane są w wieczne i potomne posiadanie niżej wymienionym osobom po 1,500 dziesięcin ziemi: Moskiewskim Policmejszrom: liczącemu się w kawalerii Półkownikowi *Branczaninowi* i liczącemu się w armii Półkownikowi *Wereszczaginowi*. Plac Majorowi miasta Pawłowska, liczącemu się w Armii Półkownikowi *Mandersternowi* Pomocnikowi Sekretarza Stanu Rady Państwa, Radzcy Kollegialnemu *Jakowlew*, *Dinamidskiemu* Komendantowi, liczącemu się w armii Półkownikowi *Mandersternowi* i Pomocnikowi Okręgowego Jenerała 4-go okręgu wewnętrznej straży Półkownikowi *Rostowszczykowi*.

— Przez Najwyższy Imienny Rozkaz, do Kapituły CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów, d. 3 Lutego, Radzca Handlowy *Meisner*, w nagrodę pożytecznych trudów, odznaczającej się gorliwością i pracowitością, okazanych tak w obowiązku Starszyny St. Petersburgskiej Giełdy w przeciągu trzech trzyleci, jako i w różnych poruczeniach, do handlu odnoszących się, przez Ministra Skarbu zaświadczonych, na ośnowie artykułu 2,230

засвидѣтельствовавшихся, на основаніи 2236 статьи Продолженія Свода Учрежденій, Всемилоостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава третьей степени.

(Р. И.)

— Государь Императоръ, Всемилоостивѣйше соизволилъ повелѣть, Действительнымъ Статскимъ Советникамъ: Гродненскому Гражданскому Губернатору *Доппельмайеру* и Правителю Бѣлостокской Области *Гунаропуло*, за бездомочное въ положенный срокъ окончаніе во вѣранныхъ имъ Губерніи и области втораго частнаго рекрутскаго набора, объявить Монаршее Его Величества благоволеніе.

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, при которомъ представлялъ для распубликованія, списокъ съ Высочайше конфирмованнаго 4-го Января сего года мнѣнія Государственнаго Совѣта, о порядкѣ причисленія отправляемыхъ въ Сибирь на житье мѣщанъ и крестьянъ къ тамошнимъ сословіямъ. Въ означенномъ же списокѣ изложено: Государственный Совѣтъ въ Департаментъ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, основанное на соглашеніи его съ Министрами: Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ, о порядкѣ причисленія отправляемыхъ въ Сибирь на житье мѣщанъ и крестьянъ къ тамошнимъ сословіямъ: *мнѣніемъ положилъ*: Въ замѣну статей свода уголовныхъ законовъ (Т. XV.) 62-й и свода устава о ссыльныхъ (Томъ XIV) 815 и въ дополненіе Свода Законовъ о состояніяхъ (Т. IX) ст. 271 и 401 постановить слѣдующія правила: 1) Сосланнымъ на житье въ Сибирь безъ лишенія правъ состоянія, назначается извѣстное мѣсто для жительства; они находятся подъ надзоромъ Полиціи и могутъ записываться, въ предѣлахъ Сибири, въ купеческое, мѣщанское и крестьянское состояніе, на основаніяхъ, ниже сего изложенныхъ. 2) Сосланные въ Сибирь на житье мѣщане и крестьяне причисляются тамъ къ тѣмъ же самымъ сословіямъ т. е. мѣщанинъ къ городскому, а крестьянинъ къ сельскому, въ тѣхъ градскихъ и сельскихъ обществахъ, гдѣ имъ жить назначено, безъ согласія общества, на основаніи 271 и 401 статей Свода Законовъ о состояніяхъ (Томъ IX. въ продолженіи). 3) По истеченіи опредѣленныхъ въ сихъ статьяхъ двухъ льготныхъ лѣтъ и трехъ лѣтъ личной ответственности въ платежѣ податей, причисленные такимъ образомъ къ обществу люди, если успѣютъ исходатайствовать, какъ въ тѣхъ же 271 и 401 статьяхъ Свода Законовъ о состояніяхъ постановлено, согласіе общества на вѣдѣніе къ нему причисленіе, пользуются уже всеми правами своего сословія, исключая тѣхъ, которыми вообще по закону не могутъ пользоваться лица, состоявшія подъ судомъ и по приговору неоправданные. Если же они въ теченіе упомянутого срока согласія сего исходатайствовать не успѣютъ, то платежъ податей остается и въ послѣдующее за тѣмъ время на личной каждого изъ нихъ ответственности. 4) До окончательнаго на семь основаній причисленія къ обществу съ ихъ согласія, никто изъ сосланныхъ въ Сибирь на житье не можетъ быть допущенъ къ запискѣ въ гильдію; по полученіи же сего согласія и по объявленіи надлежащаго капитала, записка въ гильдію совершается на существующемъ основаніи. 5) Сіи же правила распространяются и на тѣ лица купеческаго, мѣщанскаго и сельскаго состояній, которыхъ въ самой Сибири, по подозрѣнію въ преступленіяхъ или въ покушеніи къ нимъ, будутъ пересылаемы на житье изъ одного мѣста въ другое. 6) Сосланному въ Сибирь на житье, не смотря на причисленіе къ обществу того или другаго состоянія, ни въ какомъ случаѣ не дозволяется выѣзжать изъ предѣловъ Сибири, а сосланному въ самой Сибири на житье въ другое мѣсто, также не смотря на причисленіе къ обществу, не дозволяется выѣзжать изъ предѣловъ той части Сибири, или той Губерніи, въ которой назначено ему житье тѣмъ распоряженіемъ, по которому онъ сосланъ. (Опуб. 15 Февралі 1839 г.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, при коемъ препроводя въ копіи Высочайше утвержденное 20 Января мнѣніе Государственнаго Совѣта о пенсіяхъ и чинопроизводствѣ Медиковъ, занимающихъ должности общій гражданской службы, испрашивалъ распоряженія Правительствующаго Сената о приведеніи оного въ исполненіе. Въ мнѣніи же Государственнаго Совѣта изображено: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ относительно чинопроизводства Столоначальника Медицинскаго Департамента, опредѣляемаго изъ Врачей, мнѣніемъ положилъ: пенсіи Начальнику II-го отдѣ-

дальшаго ciągu Urządzeń, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Cesarzkiego i Królewskiego Orderu S. Stanisława trzeciego stopnia. (R. In.)

— CESARZ Jego Mość, Najłaskawiej rozkazać raczył Rzeczywistym Radzcom Stanu: Grodzieńskiemu Cywilnemu Gubernatorowi *Dopelmajerowi*, i Rządcy Obwodu Białostockiego *Hunaropulo*, za ukończenie w terminie naznaczonym, w powierzonych im gubernii i obwodzie, drugiego częściowego naboru rekrutów, bez remanentu, oświadczyć Monarsze Jego CESARSKIEJ MOŚCI zadowolenie.

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, przy którym przedstawia dla opublikowania kopią Najwyżej utwierdzonej 4-go Stycznia roku teraźniejszego, opinii Rady Państwa, o porządku przyłączenia wysyłanych do Syberyi na zamieszkanie mieszczan i włościan do stanów tamiecznych. *W pomienionej zaś kopii wyrażono*: Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, oparte na zgodzeniu się tego P. Ministra z Ministrami Skarbu i Majątków Państwa, o porządku przyłączania wysyłanych do Syberyi na mieszkanie mieszczan i włościan do stanów tamiecznych, *przez opinią postanowiła*: Na odmianę artykułów Połączenia Praw Kryminalnych (T. XV) 62-go i połączenia Ustaw o zesłanych (tomu XIV) 815-go i na dopełnienie Połączenia Praw o stanach (T. IX) artykułów 271-go i 401-go, postanowić prawa następujące: 1) Zesłanym na mieszkanie do Syberyi, bez pozbawienia praw stanu, назнача się pewne miejsce na mieszkanie; zostają oni pod nadzorem Policyi i mogą się zapisywać, w granicach Syberyi do stanów kupieckiego, mieszczańskiego i włościańskiego, na zasadach niżej tu wyłożonych. 2) Zesłani do Syberyi na mieszkanie mieszczanie i włościanie, przyłączają się tam do tychże samych stanów, to jest: mieszczanin do mieskiego, a włościanin do włościańskiego, w tych gminach miejskich i wiejskich, gdzie im mieszkać naznaczono, bez zgodzenia się gmin, na ośnowie 271-go i 401-go artykułów Połączenia Praw o stanach (T. IX w dalszym ciągu). 3) Po upływie zapewnionych w tych artykułach dwóch lat ulgi i trzech lat osobistej odpowiedzialności, za płacenie podatków, przyłączeni tym sposobem do gminy ludzie, jeżeli zdołają wyjednać, jak w tychże 271-m i 401-m artykułach Połączenia Praw o stanach postanowiono, zgodzenie się gminy na zupełne do niej przyłączenie, używają już wszystkich praw swego stanu, wyłączone tych, z których w ogólności podług prawa nie mogą korzystać osoby, które zostały pod sąd i przez wyrok nie były uniewinnione. Jeżeli zaś w przeciągu pomienionego terminu zgodzenia się tego niezdolają wyjednać, tedy płacenie podatków zostaje i w następnym czasie na osobistej każdego z nich odpowiedzialności. 4) Przed ostatecznym na tej ośnowie przyłączeniem do gmin za ich zgodzeniem się, nikt z zesłanych do Syberyi na mieszkanie, nie może być dopuszczony do zapisania się do gildy, a po otrzymaniu tego zgodzenia się i po objawieniu należytego kapitału, zapisanie do gildy skuteczna się na ośnowie istniejącej. 5) Też prawidła rozciągają się i na te osoby stanów: kupieckiego, mieszczańskiego i wiejskiego, które w samej Syberyi, z powodu podejrzenia względem przestępstw albo pokuszenia się ich popełnienia, będą przesyłane na mieszkanie z jednego miejsca na drugie. 6) Zesłanemu do Syberyi na mieszkanie, pomimo przyłączenia do gminy tego lub owego stanu, w żadnym razie nie dozwala się wyjeżdżać z granic Syberyi; a zesłanemu w samej Syberyi na mieszkanie do innego miejsca, także pomimo przyłączenia do gminy, nie dozwala się wyjeżdżać z granic tej części Syberyi, lub tej Gubernii, w której przeznaczono mu mieszkanie przez to rozporządzenie, przez które został on zesłany. (Op. 15 Lutego 1839 r.)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, przy którym, załączwszy w kopii Najwyżej utwierdzoną 20-go Stycznia Opinią Rady Państwa o pensjach i podnoszeniach do rang Medyków, zajmujących obowiązki publicznej służby cywilnej, prosił o rozporządzenie Rządzącego Senatu około przeprowadzenia jej do skutku. A w opinii Rady Państwa wyrażono: „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, względnie podnoszenia do rangi Naczelnika Stołu departamentu Medycznego, naznaczanego z Medyków, przez opinią postanowiła: pensje Naczelnikowi II-go oddziału, Medycznego Departamentu Ministerjum Spraw Wewnętrznych (1)

ления Медицинскаго Департамента Министерства Внутренних Дѣлъ и обоимъ Столоначальникамъ сего отдѣленія назначать на основаніи постановленій, по Медицинской части существующихъ, распространявъ сіе и вообще на Медиковъ, занимающихъ такіа гражданскія должности, которыя требуютъ вѣдѣній гражданскихъ и Медицинскихъ познаній; касательно же чиновпроизводства ихъ оставить въ своей силѣ положеніе 21-го Января 1837 года, по которому они должны быть повышаемы въ чины на правѣ Университетскихъ Студентовъ; при чемъ, однако, само собою разумѣется, что Медикъ, которому по выслугѣ извѣстнаго срока собственно въ Медицинской службѣ, объявленъ будетъ, на основаніи существующихъ постановленій присвоенный ученой степени его чинъ, сохраняетъ чинъ сей и по вступленіи въ общую службу гражданскую; равнымъ образомъ, что въ случаѣ оставленія имъ сей послѣдней для вступленія вновь въ Медицинскую, онъ пользуется въ ней тѣми же особыми преимуществами, которыя имѣлъ до перехода изъ оной въ гражданскую." На семъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспоследовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о пенсіяхъ и чиновпроизводствѣ Медиковъ, занимающихъ должности общей гражданской службы, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *Князь И. Васильковъ* 20 Января 1839 г. (Опуб. 15 Февраля 1839 г.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушалъ: со 1-го, предложенное Г-мъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Дмитріемъ Василевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: могутъ ли быть допускаемы къ торгамъ и подрядамъ члены купеческаго сословія, состоящіе въ тѣхъ присутственныхъ мѣстахъ, гдѣ торги производятся? *положилъ*: статью 1150 Свода Гражданскихъ Законовъ дополнить вторымъ примѣчаніемъ, сообразно упомянутому докладу Сената." На ономъ мнѣніи написано: „Его Императорское Величество воспоследовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по вопросу: могутъ ли быть допускаемы къ торгамъ и подрядамъ члены купеческаго сословія, состоящіе въ тѣхъ присутственныхъ мѣстахъ, гдѣ торги производятся — Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить." Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *Князь И. Васильковъ*. 7-го Января 1839. *Изъ ст. 1150 Свода* справку; по коей оказалось, что состоявшееся въ Общемъ Собраніи опредѣленіе заключалось въ слѣдующемъ: Общее Собраніе первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, рассмотрѣвъ возникшій въ Таганрогскомъ Строительномъ Комитетѣ вопросъ о томъ: могутъ ли быть допускаемы къ торгамъ и подрядамъ члены купеческаго сословія, состоящіе въ тѣхъ присутственныхъ мѣстахъ, въ коихъ торги производятся? находить, что правила (въ Свод. Зак. Гражданс. Т. X и продолженія къ оному ст. 1148, 1149 и 1150), коими воспрещается входить въ подряды и поставки высшимъ и низшимъ чиновникамъ, бывающимъ по возлагаемой на нихъ обязанности при торгахъ, подрядахъ и продажахъ, или имѣющимъ участіе въ дѣлахъ тѣхъ мѣстъ, въ которыхъ торги, подряды и продажи совершаются, постановлены съ цѣлью предупредить могущія быть злоупотребленія отъ участія въ торгахъ и подрядахъ лицъ, имѣющихъ на оныя по обязанностямъ службы вліяніе, и что по сему означенныя правила должны имѣть обязательную силу и на избираемыхъ отъ купечества членовъ разныхъ присутственныхъ мѣстъ, въ коихъ торги и подряды производятся, ибо сіи члены имѣютъ такое же, если еще и небольшое, участіе въ дѣлахъ тѣхъ мѣстъ, какъ и прочіе служащіе въ присутственныхъ мѣстахъ чиновники; по чему Общее Собраніе Сената сколько съ одной стороны въ разрѣшеніе настоящаго вопроса, столько съ другой стороны для предупрежденія могущихъ возникнуть недоразумѣній и по другимъ мѣстамъ, согласно съ мнѣніемъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, принятымъ 1-мъ Департаментомъ Сената, полагаетъ: что вышеприведенныя статьи Св. Зак., воспрещающія входить въ подряды и поставки высшимъ и низшимъ чиновникамъ разныхъ присутственныхъ мѣстъ, въ коихъ торги и подряды производятся, должны имѣть одинаковую силу и дѣйствіе и въ отношеніи къ членамъ присутственныхъ мѣстъ, избираемымъ отъ купечества. Приказали: По сему Высочайше утвержден-

тободвомъ Начальникомъ Столовъ tego oddziału naznacząc na podstawie postanowień, w wydziale Medycznym istniejących, rozciągnawszy to i w ogólności na Medyków, zajmujących takie obowiązki cywilne, które wymagają razem nauk cywilnych i medycznych; a względnie podnoszenia ich do rang, zostawić w swej mocy ustawę 21-go Stycznia 1837 roku, podług której powinni oni być podwyższani do rang, na prawie Studentów Uniwersyteckich; przy czem jednak, samo z siebie wypada, że Medyk, któremu po wysłużeniu pewnego terminu, właściwie w służbie Medycznej, objawiona będzie, na podstawie istniejących postanowień, przywiązana do uczynięgo jego stopnia rangi, zachowuje tę rangę i po wejściu do publicznej służby cywilnej; równym sposobem, że w razie opuszczenia tej o tatniej, dla wejścia znowu do służby medycznej, używa on w niej tychże osobnych prerogatyw, które miał przed przejściem z niej do cywilnej." Na tej opinii napisano: Jego Cesarzka Mość nastąpiła opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa o pensjach i podnoszeniu do rang Medyków, zajmujących obowiązki publicznej służby cywilnej, Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Podpisał: Prezydent Rady Państwa *Xiąże J. Wasilczykow*. 20-go Stycznia 1839 roku. (Opub. 15-go Lutego 1839 r.)

— Rządzący Senat, na Ogólném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali: *naprzd, przełożonej* przez P. Ministra Sprawiedliwości, Rządzący Tajnego i Kawalera Dymitra Wasiliewicza Daszkowa, dla należytego wypełnienia, Najwyżej utwierdzonej opinii Rady Państwa, brzmienia następującego: „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu w rzeczy zapytania: czy mogą być dopuszczani do targow i podradow członkowie stanu kupieckiego, zostający w tych miejscach urzędowych, gdzie się targi odbywają? *postanowiła*: artykuł 1150 Połączenia Praw Cywilnych, dopełnić drugą uwagą, zgodnie z pomienionem przełożeniem Senatu." Na tej opinii napisano: „Jego Cesarzka Mość nastąpiła opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy zapytania: czy mogą być dopuszczani do targow i podradow członkowie stanu kupieckiego, zostający w tych miejscach urzędowych, gdzie się targi odbywają — Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić." Prezydent Rady Państwa *Xiąże J. Wasilczykow*. 7-go Stycznia 1839 r. *Ipowtore* wywodu sprawy, z którego się okazało, że nastąpiła na Powszechném Zebraniu Senatu postanowienie, zawierało się w tém, co następuje: Ogólne Zebranie pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu, rozpatrzywszy wyniki w Taganrogskim Komitecie Budowniczym zapytanie o iem: czy mogą być dopuszczani do targow i podradow, członkowie stanu kupieckiego, zostający w tych urzędach, w których się targi odbywają? znajduje: że prawidła (w Połączeniu Praw Cywilnych T. X i dalszym jego ciągu artykułu 1148, 1149 i 1150), któremi zabrania się wchodzić w podradę i dostarczenia wyższym i niższym urzędnikom, obecnym z powodu wkładanego na nich obowiązku przy targach, podradach i przedażach, albo mającym uczestnictwo w dziełach tych miejsc, w których targi, podradę i przedażę odbywają się, przepisane w celu zapobieżenia mogących być nadużyć od uczestnictwa w targach i podradach osób, mających na nie wpływ z obowiązkow służby, i że podług tego pomienione prawidła, powinny mieć moc obowiązującą i dla wybieranych z kupiectwa członków różnych miejsc urzędowych, w których targi i podradę odbywają się, gdyż ci członkowie mają taką, jeżeli jeszcze nie większą, udział w sprawach tych urzędów, jak i inni służący w miejscach urzędowych urzędnicy; dla czego Powszechnie Senatu Zebranie, tak z jednej strony dla rozstrzygnięcia niniejszego zapytania, jako z drugiej strony dla zapobieżenia mogącym wyniknąć niewyrozumieniom i w urzędach innych, zgodnie z opinią P. Ministra Spraw Wewnętrznych, przyjętą przez i szy Departament Senatu, mniema: że wyżej rzeczzone artykuły Połączenia Praw, zabraniające wchodzić w podradę i dostarczenia wyższym i niższym urzędnikom różnych urzędów, w których targi i podradę odbywają się, powinny mieć jednostajną moc i skutek i względem członków miejsc urzędowych, z kupiectwa wybieranych. Rozkazali: O tej Najwyżej utwierdzonej Opinii Rady Państwa postać, dla wiadomości i należytego, do kogo co należeć będzie, wypełnienia, ukazy do wszystkich Rządów Gubernialnych i Obwodowych, do Izb: Skarbowych i Majątkow Państwa, miejsc urzędowych i sądowych, do PP. Ministrów, Wojskowych Jenerał Gubernatorów, Wo-

ному мнѣнію Государственнаго Совѣта послать, для свѣдѣнія и должнаго, до кого что касаться будетъ, исполненія, указы во всѣ Губернскія и Областныя Правленія, Правительства, Палаты: Казенныя и Государственныя Имущества, Присутственныя мѣста, къ Гг. Министрамъ, Военнымъ Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Управляющимъ и Гражданскою частію, Генералъ-Губернаторамъ, Гражданскимъ Губернаторамъ, Областнымъ Начальникамъ, Градоначальникамъ, Санктпетербургскому Оберъ-Полицеймейстеру и Управѣ Благочинія; а въ Святейшій Правительствующій Синодъ, во всѣ Правительствующаго Сената Департаменты и Общія оныхъ Собранія сообщать свѣдѣнія и припечатать въ 1-ю часть собранія указовъ, издаваемого при Правительствующемъ Сенатѣ; о чемъ Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе. (По Общему Собранію первыхъ трехъ Департаментовъ.) (Опубликов. 18-го Февраля 1839 г.) (С. В.)

Неизвѣстный благотворитель, изъ уроженцевъ Олонекской Губерніи, желая учредить постоянное призрѣніе для людей бѣдныхъ и престарѣлыхъ, на мѣстѣ родины своей, пожертвовалъ, въ 1836 и 1837 годахъ, капиталъ 100,000 рублей для раздачи, изъ получаемыхъ съ оного процентовъ, денежныхъ пособій жителямъ Гг. Олонца и Петрозаводска. Сія задача производится посредствомъ особыхъ Попечительныхъ Комитетовъ, учрежденныхъ изъ Членовъ Городскихъ Думъ и другихъ гражданъ. Для распредѣленія пособій и вообще распорядженія пожертвованнымъ капиталомъ даны въ руководство Комитетамъ правила. Въ заведеніи ихъ находится и нынѣ до 180 бѣдныхъ, престарѣлыхъ и увѣчныхъ, кои пользуются ежегодно опредѣленнымъ для нихъ вспоможеніемъ.

Побуждаемый чувствами состраданія къ бѣднымъ, тотъ же самый благотворитель, постоянно сохраняющій имя свое въ неизвѣстности, представилъ въ нынѣшнемъ году еще 50,000 руб., въ пользу жителей Повѣнецкаго Уѣзда, особенно — отдаленныхъ селеній оного, гдѣ, по бесплодію почвы, суровости климата и недостатку промысловъ, наиболее затруднены способы къ пропитанію. А дабы сіе предположеніе могло скорѣе воспринять свое начало, и Повѣнецкій Попечительный Комитетъ имѣлъ возможность приступить къ дѣйствию немедленно по открытіи, неизвѣстный благотворитель присоединилъ сверхъ того 2,000 рублей, для употребленія оныхъ на вспомошествованіе бѣднымъ, не ожидая накопленія процентовъ съ постоянного капитала.

По представленію о семъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ и Положенію Комитета Гг. Министровъ, сообщенному 16 Августа, Его Императорское Величество, пріема съ удовольствіемъ новое пожертвованіе неизвѣстнаго благотворителя, Высочайше повелѣть соизволило: объявить ему особенное Монаршее благоволеніе, посредствомъ опубликованія въ Сенатскихъ вѣдомостяхъ. При семъ Высочайше утверждены и Правила въ руководство Повѣнецкому Попечительному Комитету для распорядженія капиталомъ и раздачи пособій. (Ж. М. В. Д.)

Варшава, 15 го (27) Февраля.

Генеральная Визитаторка высшихъ женскихъ Учебныхъ Заведеній въ Царствѣ Польскомъ, въ свѣдѣствіе рапорта Государыни Императрицы, со всеподданнѣйшимъ поздравленіемъ Александринскаго Института воспитанія дѣвицъ въ Варшавѣ, по случаю наступленія Новаго 1839 года, и сопровожденіемъ этого поздравленія опытами руководѣній воспитанницъ Института, удостоилась получить Высочайшій, Ея Императорскаго Величества рескриптъ, слѣдующаго содержанія:

Высочайшій Рескриптъ Ея Императорскаго Величества,

Данный на имя Генеральной Визитаторки высшихъ женскихъ Учебныхъ Заведеній въ Царствѣ Польскомъ, Г-жи Абрамовичевой.

Госпожа Генеральная Визитаторка Абрамовичева! Получивъ ваше донесеніе, Я благодарю васъ и воспитанницъ Варшавскаго Александринскаго Института, за поздравленіе съ Новымъ Годомъ и за присланные опыты ихъ успѣховъ въ руководѣніяхъ. Поздравляя васъ и ихъ взаимно, Я молю Всевышняго, да низпошлетъ и впредь благословеніе свое на Институтъ, да утвердитъ благосостояніе оного и даруетъ вамъ и питомцамъ вашимъ здравіе и благоденствіе. Пребываю къ вамъ благосклонною.

На подлинномъ Собственною Ея Императорскаго Величества рукою подписано:

АЛЕКСАНДРА.

С. Петербургъ 5-го Января 1839 года.

jenныхъ Губернаторовъ, zarządzających i sprawami cywilnemi, Jenerał-Gubernatorów, Cywilnych Gubernatorów, Naczelników Obwodowych, Naczelników miast, S. Petersburskiego Ober-Policmejsra i Zarządu dobrego Porządku; a do Najświętszego Rządzącego Synodu; do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentow i Ogólnych ich Zebrań, przestać zawiadomienia i wydrukować w 1-ej części zbioru ukazow, wydawanego przy Rządzącym Senacie; o czém Kantorowi Drukarni Senackiej przestać wiadomość. (Z Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentow.) (Opub. 18 Lutego 1839 roku.) (G. S.)

Niewiadomy Dobroczynca, rodak Gubernii Ołoneckiej, pragnąc zapewnić stałe opatrzenie dla ludzi ubogich i w wieku podeszłym, w miejscu swém rodzinnym; ofiarował, w latach 1836 i 1837 kapitał 100,000 rubli dla czynienia z pobieranych od niego procentow, wsparcia, pieniężnego mieszkańcom miast Ołonca i Petrozawodzka. Udzielanie tych wspomogzeń skutecznia się przez pośrednictwo osobnych Komitetow Opiekunczych, składających się z Członków Rad miejskich i innych obywateli. Ku przewodnictwowi w udzielaniu wspomogzeń i w ogólności rozrządzania ofiarowanym kapitałem, przepisane są dla Komitetow prawidła. W wieidy ich teraz znajduje się do 180 ubogich, podeszłych wiekiem i kalek, którzy użytkują corocznie z przeznaczzonego dla nich wspomogzenia.

Powodowany pobudkami uczuć litości ku nie-szczęśliwym, tenże dobroczynca, zawsze ukrywający swe imię, przysłał w roku teraźniejszym jeszcze 50,000 rubli, na rzecz mieszkańców Powiatu Powienieckiego, szczególnie dla oddalonych jego wiosek, gdzie, dla bezpłodności ziemi, srogości klimatu i niedostatku przemysłu, najwięcej są utrudnione środki wyżywienia się. Ażeby to jego życzenie rychlej mogło wziąć swój początek, i Powieniecki Komitet Opiekunczy był w możności przystąpienia do dzieła niezwłocznie po swém otwarciu, bezimienny dobroczynca przyłączył oprócz tego 2,000 rubli, celem ich użycia na wspomogzenie ubogich, nie czekając na zebranie się procentow od wieczystego kapitału.

Po przedstawieniu o tém Ministra Spraw Wewnętrznych i nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, udzielonym 16-go Sierpnia, Jego CESARSKA MOŚĆ, przyjmując z zadowoleniem nową ofiarę niewiadomego dobroczyńcy, Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć mu szczególne Mонаршее zadowolenie przez опубликованіе w gazecie Senackiej. Przytem zostały Najwyżej utwierdzone prawidła, ku przewodnictwowi Powienieckiemu Komitetowi Opiekunczemu, dla rozrządzania kapitałem i udzielania wspomogzeń. (D. M. S. W.)

Warszawa, 16 (28) Lutego.

Wizytatorka Jeneralna wyższych Instytutów naukowych płci żeńskiej w Królestwie Polskim, złożywszy Jej CESARSKIEJ MOŚCI, z najgłębszym uszanowaniem, w imieniu uczennic Alexandryjskiego Instytutu wychowania panien w Warszawie, powinszowanie z powodu Nowego Roku 1839, do którego dołączone były próby robot ręcznych uczennic tegoż Instytutu, miała zaszczyt otrzymać od NAJJAŚNIEJSZEJ PANI re-skrypt, osnowy następującej:

RESKRYPT NAJWYŻSZY JEJ CESARSKIEJ MOŚCI.

do Wizytatorki Jeneralnej Instytutów naukowych wyższych płci żeńskiej w Królestwie Polskim, Pani Abramowicz.

Wizytatorko Jeneralna, Pani Abramowicz, W skutek otrzymanego od was doniesienia, Dziękuję wam i uczennicom Instytutu Alexandryjskiego, za powinszowania z powodu Nowego Roku, oraz za złożone Mi próby ich postępów w robotach ręcznych. Winszując i wam i im wzajemnie, Błagam Przedwiecznego, iżby i nadal zlewał błogosławieństwo swoje na Instytut, iżby utrwalił jego pomyślność, tudzież, iżby was i uczennice wasze, obdarzył zdrowiem i szczęściem. Pozostaje wam przychylną.

Na autentyku Własną JEJ CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

ALEXANDRA.

W Petersburgu, 5 Stycznia 1839.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A .

Wiedeń, 4 go Marca.

Wczora przed południem przybył tu w pożądaném zdrowiu CESARZEWICZ NASTĘPCA Tronu Rosyjskiego, i wysiadł w przygotowanych dla siebie pokojach, w zamku Cesarzkim; tam był przez wielkiego Marszałka dworu, Xięcia Colloredo przyjmowany i zaproszony do pokojow Cesarstwa Ich Mość; w tej samej chwili przybył Arcyxiążę, Franciszek Karol, dla powitania Dostojnego Gościa i towarzyszenia mu do pokojow Monarchy. Cesarz, otoczony wszystkimi Arcy - Xiążętami, przyjmował uprzejmie CESARZEWICZA, i zaprowadził go następnie do Cesarzowej. Ztamtąd udał się CESARZEWICZ do pokojów Cesarzowej wdowy i Arcy - Xiężny Zofii. Za powrotem do swego mieszkania, przyjmowany był powtórnie przez Xięcia Colloredo, który miał zaszczyt przedstawić Dostojnemu Gościowi wszystkich wielkich urzędników dworu. Przed obiadem, nie spodzianie przybył Cesarz, otoczony gronem Arcy-Xiążąt; w ich towarzystwie udał się CESARZEWICZ do sali jadalnej, na obiad rodzinny. Po obiedzie, CESARZEWICZ odwiedził nawzajem wszystkich Arcy-Xiążąt. Wieczorem był *Théâtre paré* w zamku; na tém widowisku znajdowały się wszystkie najznakomitsze osoby.

(G.R.K.P.)

(G. R. K.)

— Właśnie w tej chwili nastąpiło najwyższe zezwolenie, na założenie kolei szynowej, między Wiedniem i Raab. Droga prowadzić będzie przez Wiener Neustadt. Już kupują grunta i sypią groble. Obstalowano przylēm 14 parowozow. W roku następnym ukończona będzie kolej do miasta Baden, gdzie corocznie do 5,000 osób używa kąpieli. Zbiera się także towarzystwo, mające na celu założenie kolei szynowej z Wiednia do Czech; plany oddano do rozpoznania kancelaryi nadwornej.

P R U S S Y.

Berlin, 10 go Marca.

Donoszą z Münster 27-go Lutego: „,Pomiędzy li-
cznemi pogłoskami, jakie tu obiegają, ta tylko zdaje się
bydź prawdziwą, że dwa korpusy wojska Związku Nie-
mieckiego, wkroczą pod dowództwem Jenerała Groll-
man do Luxemburga i Limburga, z którychto Kieztw,
postanowił Król Holenderski, utworzyć kraj oddzielny
dla jednego z Książąt domu swego i przyłączyć do Zwią-
zku Niemieckiego. Tym sposobem granice tego ostat-
niego, dotykałyby aż do rzeki Maas, wynikłyby oraz
znaczne korzyści dla Luxemburga i Limburga z posia-
dania administracyi oddzielnej. — Ogłoszono tu w tych
dniach wyrok sądu kameralnego w Berlinie, skazujący
na dwuletnie uwięzienie kilku osób pter obojej z oby-
wateli tutejszych, a to za promulgacyą piosneczek, wpra-
wdzie bardzo wesolej, ale ubliżającej Monarsze. — Znaj-
dujący się w tutejszém mieście, sztab główny, siódmego
korpusu wojska, będzie z d. 1 Marca przeniesiony do
Düsseldorfu. Chociaż nikt nie wątpi o pomyślném u-
kończeniu sprawy belgickiej, zanim jednak ustali się
spokojność w sposób dostateczny i zabezpieczający, wojs-
ko pruskie pozostanie w stanowiskach teraz zajętych aż
do czasu dalszego.“ (G. C.)

N I E M C Y.

Philipsburg, 10 Lutego.

Dzisiaj rano zdarzył się okropny wypadek w kościele Ś. Leona. Tutejszy proboszcz Volz, powszechnie od wszystkich szanowany, ugodzony został, przy mszy świętej, czterokrotnie toporem w głowę. Szanowny starzec, tyle jeszcze miał siły, że mordercę odspychnął, a osoby znajdujące się w kościele, wydarły mu topor, w chwili, kiedy na ofiarę swoją zamierzył się poraz piątą; prócz tego znaleziono przy nim dwa sztylety. Zaprowadzony na ratusz morderca, wyznał, że jest szwagrem proboszcza, tudzież powroźnikiem w mieście Mosbach. Kapłan choruje śmiertelnie, kościół tymczasowie zapieczętowano; morderca miał uwiadomić listownie proboszcza o swoim zamiarze.

(G.R.K.P.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 27 Lutego.

Monitor umieścić pismo Admirała Barona Moges, Gubernatora Martyniki, zdające sprawę Ministrowi morskemu, o trzęsieniu ziemi w dniu 11 Stycznia. Wyraża Admirał, że wszystkie gmachy publiczne, albo są zupełnie zwalone, albo wiele ucierpiały, iż nadal do żadnego użytku służyć nie mogą; przedstawia stansmutny Port Royal, rozpacz i jęki jego mieszkańców, i stra-

чивное зрѣлище Шортъ-Рояля, отчаяніе и вопль жителей и писать, что до тысячи человекъ лишились при этомъ случаѣ жизни. Онъ представляетъ отчетъ о принятыхъ имъ мѣрахъ, и въ концѣ присовокупляетъ, что жители по причинѣ бѣднаго ихъ положенія не будутъ въ состояніи уплатить недоимочныхъ и слѣдующихъ за текущей годъ податей, и что Правительство вынуждено будетъ прислать 1,200,000 франковъ, на покрытіе расходовъ 1839 года.

(О.Г.Ц.П.)

Б е л г і я.

Брюссель, 4-го Марта.

Сегодня, по случаю ожидаемых прений о проектах, внесенных Правительствомъ въ Палату Депутатовъ, еще въ 2 часу, всѣ галереи были уже наполнены: нѣсколько членовъ дипломатическаго корпуса заняли свои мѣста. Съ начала прочтены были поступившія въ Палату просьбы о сохраненіи мира, или противъ приватія проекта; число первыхъ было гораздо значительнѣе; на лавкѣ Министровъ сидѣли Королевскіе Коммисары Гг. Дюжарденъ и Смитъ, для подачи нужныхъ объясненій касательно Государственнаго долга и судохводства на Шельдѣ. Послѣ того, Геннегаускій представитель Г-нъ Дюкенъ, произнесъ рѣчь, въ пользу мира, котораго желать въ его провинціи. Г-нъ Шейвенъ, Депутатъ Лимбургскаго Княжества, въ пространной рѣчи, продолжавшейся 2½ часа, сопротивлялся приватію трактата, и сильно возставалъ противъ Министровъ. Министръ Потомбъ (Люксембургскій уроженецъ) отвѣчалъ ему и краснорѣчиво опровергалъ упреки своихъ соотечественниковъ. Продолженіе прений отложено до слѣдующаго дня. (О Г.Ц.П.)

А я г л і я.

Лондонъ, 27-го Февраля.

Королеву не перестаютъ преслѣдовать обожа-
тели. Одинъ изъ нихъ хотѣлъ ворваться во внутрен-
нія комнаты дворца и его едва могли удержать; дру-
гой бросилъ въ экипажъ Е. В. письмо исполненное
трогательныхъ жалобъ; полицію немедленно его за-
держала, но по распоряженію Оберъ-Каммергера, его
тотъ часъ освободили, сдѣлавъ ему только выговоръ.

— Торговое сословіе въ Манчестерѣ весьма встревожено опасеніемъ, чтобы на будущей недѣлѣ отъ 60 до 70 тамошнихъ фабрикъ не уменьшили числа работниковъ, отъ чего большая часть здѣшнихъ трудолюбивыхъ жителей лишилась бы насущнаго хлѣба.

— Въ Сити воезятся слухи о новой ссудѣ Испаніи 10,200,000 фун. ст. Долгъ этотъ обезпечиваетъ Испанія на Альмаденскихъ и Линарскихъ рудникахъ, и выдаетъ векселя на островъ Кубу.

— Жители Сити, намѣреваются соорудить памятникъ Герцогу Веллингтону. Для сего уже собрано добровольныхъ приношеній 9,000 фун. ст.; сверхъ того, Правительство, съ своей стороны отдало на сей предметъ орудія , взятыхъ Герцогомъ , цѣна коихъ составляетъ 1,500 фут. ст. Памятникъ заказанъ Сиру Франку Чантреку, который получилъ при заключеніи контракта 3,000 фун. ст., когда представить модель получить 2,000 и нужный для отлитія металлъ, а по окончаніи работы, которая должна быть окончена къ 18 Іюня 1843 года, выдадутъ ему остальную сумму 4,000 фун. ст. Памятникъ будетъ состоятъ изъ статуи на конѣ. До сего времени мѣсто для монумента еще не избрано.

1-20 Марта.

Наконецъ Намѣстникъ Ирландіи назначенъ. Выборъ палъ на человека, о которомъ и не думая, то есть, на Лорда Эбрингтона, который есть членомъ Палаты Перовъ и Палаты представителей.— Лордъ Эбрингтонъ, старшій сынъ Графа Фортескю; ему 56 лѣтъ отъ роду. Онъ принадлежитъ къ либеральной партіи и состоитъ въ числѣ кураторовъ Лондонскаго университета. Тори не довольны его назначеніемъ. Вчерашняго числа Лордъ намѣстникъ имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ первымъ Министромъ и Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

— 18 го Февраля произошел взрывъ въ углекомы въ Партонъ, близъ Кумберланда, причемъ 23 чело-
вѣка лишились жизни.

— Въ Брейтонской газетѣ пишутъ, что дѣйстви-
тельно зрѣніе Ганноверскаго Принца поправилось.
Юный Принцъ, вставая изъ за стола утѣшилъ сво-
ихъ августѣйшихъ родителей, объявляя, что онъ ви-
дитъ пламень свѣчи; это подаетъ надежду, что онъ
вскорѣ совершенно будетъ видѣть. (О. Г. Ц. П.)

Испанія

(изъ Франц. газ.)

Марото не довольствуясь прежними жертвами, приказаль разстрелять, 19 Февраля, еще семерыхъ плѣнныхъ, а въ томъ числѣ, оберъ священника глав-

tełdźci, do tysiąca głów dochodzącą. Wymienia środki zaradcze, jakie przedsięwziąć; kończy na tćm, że obecna nędra, nie dozwoli mieszkańcom złożyć podatków zaległych i za rok bieżący, i że Rząd zmuszony będzie nadeśłać 1,200,000 fr. do pokrycia bieżących wydatków w roku 1839.

BELGIA.

Bruxella, 4 Marca.

W dniu dzisiejszym, przeznaczonym na rozprawy, nad projektami rządowymi w izbie reprezentantów, wszystkie galerie już były zapelnione, o godzinie 1-ej; kilku członków ciała dyplomatycznego zajęło swoje miejsca. Naprzód izba słuchała odczytania prośb, podawanych za utrzymaniem pokoju, lub przeciwko temuż; liczba pierwszych była daleko większa; na ławce Ministrów, siedzieli także dwaj komisarze Królewscy, PP. Dujardin i Smits, mający udzielać potrzebne wyjaśnienia, co do długu krajowego i żeglugi na Skaldzie. Następnie zabrał głos, reprezentant Hennegawii P. Duquesne, broniąc zasad pokoju, pożądanego w jego prowincyi. P. Scheyven, deputowany z Limburga, w obszernej mowie, którą przez 2½ godzin czytał, opierał się przyjęciu traktatu i mocno powstawał na Ministrów. Odpowiedział mu Minister Nothomb (rodem z Luxemburga) w wymownym głosie, odpierając ciskane przeciw niemu zarzuty współziomków. Odłożono nakoniec dalsze narady do dnia następnego. (G.R.K.P.)

ANGLIA.

Londyn, dnia 27-go Lutego.

Królową ciągle dręczą wielbiciiele: jeden z nich koniecznie chciał się wcisnąć na pokoje i ledwie z trudem udało się go zdołać. Inny znowu rzucił do jej powozu list, pełen skarg tkliwych; polieya go natychmiast przytrzymała, lecz wnet, na rozkaz wielkiego szambelana, wypuszczony został, otrzymawszy tylko lekką nagane.

— Stan handlowy w Manchester, w wielkiej pograżo-
ny jest niespokojności, obawiają się bowiem, aby w
przyszłym tygodniu, 60 do 70 fabryk nie zmniejszyło
liczby robotników, co by odjęło zupełnie utrzymanie się
pracowitej klasie tego miasta.

— W City mówią o nowej pożyczce dla Hiszpanii, która ma wynosić 10,200,000 funt. szter. W celu zabezpieczenia takowej, oddaje Hiszpania kopalnie w Almaden i Linares, tudzież niektóre wexle na wyspę Kube.

— City chce wznieść posąg Xięcia Wellingtonowi; w tym celu zebrano już składkę, wynoszącą 9,000 funtów szterlingów; prócz tego, rząd ze swej strony oddał na posąg zdobyte przez Xięcia działa, których wartość wynosi 1,500 funtów szterlin. Wykonanie posągu polecono Sir Fr. Chantrey, który, przy podpisaniu kontraktu otrzymał 3,000 funt. szter.; po ukończeniu wzoru dostanie 2,000 funt., szter. i potrzebny do odlewu kruszec; za dokonaniem zaś całego dzieła, mającego być uskutecznióń 18 Czerwca 1843 roku, pozostała summa 4,000 funt. szter. Pomnik ten składać się będzie z posągu konnego, mającego 10 stóp wysokości. Dotychczas nie zgodzono się na miejsce, na którem ma być postawiony.

1 *Marca.*

Już nakoniec mianowano namiestnika Irlandyi; wybór padł na osobę, o której wcale nie mówiono, to jest: na Lorda Ebrington, który jest członkiem razem izby parów i izby niższej. Lord Ebrington jest najstarszym synem Hr. Fortescue, ma teraz lat 56, należy do stronnictwa liberalnego i jest jednym z kuratorów uniwersytetu londyńskiego. Jego mianowanie nie podobą się torysom. Lord-namiestnik miał wczora dłużyć naradę z pierwszym Ministrem i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

— W dniu 18 Lutego nastąpił wybuch w kopalni węgla w Parton, w bliskości Cumberland; z tego powodu 23 ludzi życie utraciło.

— Gazeta Brighton'ska donosi, że się potwierdza wiadomość o poprawie wzroku Królewicza Hanowerskiego. Młody Xiążę, wstając od stołu, ucieszył swych Dostojnych Rodziców, powiadając im, że widzi płomyk od świecy; jest zatem wielka nadzieja, że niebawem wzrok zupełnie odzyszcze. (G.R.K.P.)

H I S P A N I A.

(Z gazet francuzkich).

Prócz dawniej wymienionych osób, które Maroto rozstrzelać kazał, w dniu 19 Lutego, jeszcze siedm innych tegoż doświadczyło losu, między innymi, były ja-

(2)

наго штаба и нѣсколькихъ комендантовъ соседнихъ Эстелли укрѣпленныхъ замковъ.

— Мы не знаемъ еще что подало поводъ къ такому числу смертныхъ приговоровъ; известно только, что въ Карлистскомъ лагерѣ происходитъ борьба двухъ партій. Въ 1837 году одна изъ сихъ партій приблизилась было къ Мадриту, другая старалась, разными интригами, затруднить военныя дѣйствія. Если первая изъ нихъ одержитъ верхъ, то взятіе Мадрита увѣнчаетъ ея усилія.

— Послѣ приговоренія къ смерти многихъ извѣстныхъ Генераловъ, Марото издалъ печатную прокламацію, въ коей между прочимъ утверждаетъ, что ему никогда не удавалось получить удовлетворительнаго разрѣшенія на представленіи его къ Королю въ пользу жителей, заслуживающихъ его признательность, по той причинѣ, что безстыдные люди представляли Е. В. ложныя свѣдѣнія. Увѣрю васъ товарищи по оружію, что не будучи въ состояніи переносить лукавства и жадности нашихъ преслѣдователей, я не допущу, чтобы они продолжали пользоваться безчестными выгодами. Я приказалъ арестовать главныхъ возмутителей войскъ и наказать ихъ примѣрно.

— Донъ-Карлосъ съ своей стороны издалъ прокламацію къ охотникамъ Бискайскихъ и Наварскихъ провинцій, въ которой изъясняетъ, что Марото употребилъ во зло его довѣріе и милость; дарованную ему власть для усмиренія враговъ, употребилъ противу своихъ; приказалъ безъ всякаго изслѣдованія разстрѣлять извѣстныхъ Генераловъ и чиновниковъ, которые, съ такою славою отличались на войнѣ, и сдѣлалъ это именемъ Короля, оскорбляя тѣмъ достоинство своего Государя, нарушая священнѣйшія обязанности, жертвуя тѣми, которые укрощали мятежъ и такимъ образомъ предоставилъ край на произволъ враговъ. Онъ лишенъ начальства, объявленъ измѣнникомъ, равно какъ и тѣ, которые будутъ помогать ему въ его замыслахъ. Всѣмъ начальствамъ предоставлено право задержать его какъ измѣнника и предать суду. Наконецъ Донъ-Карлосъ объявляетъ, что готовъ сражаться и умереть въ рядахъ защитниковъ правъ своихъ.

— Изъ Байонны пишутъ отъ 28 Февраля, что 25 того мѣсяца, Донъ-Карлосъ отправился въ Толосу, гдѣ имѣлъ продолжительный разговоръ съ Генераломъ Марото. Говорятъ, что Марото совершенно оправдался, получилъ снова званіе главнокомандующаго, и что Донъ-Карлосъ обещалъ опять созвать провинціальныхъ кортесовъ, по давнижнему обычаю возвратитъ и утвердитъ привилегіи (Fueros). Всѣ ожидаютъ здѣсь съ нетерпѣніемъ подтвержденія сихъ извѣстій. (О.Г.Ц.П.)

Байонна, 1-го Марта.

Подтверждается, что между Донъ-Карлосомъ и Марото заключенъ миръ. Аріасъ, Техеро, Леонскій Епископъ, Лабандеро и Маркизь Вальдеспина уволены изъ Министерства и ожидаютъ ихъ въ Байоннѣ, ибо Марото настоялъ, чтобы они не оставались въ Испаніи, но отправлялись во Францію. Марото теперь сильнѣе прежняго. Слышно, что Виллареаль, Царіатеги и другіе бывшіе до сихъ поръ въ немилости начальники, возвратятся на прежнія мѣста. Сейчас распространился слухъ, что по повелѣнію Марото, изгнанные въ числѣ 37 чел., арестованы на пути во Францію между Бергарою и Виллареалемъ.

— Письмо съ Наварскихъ границъ отъ 26 Февр. увѣдомляетъ, что миръ между Донъ-Карлосомъ и Марото, празднованъ въ Бастанской долигѣ по повелѣнію властей, публичными увеселеніями. (А.Р.С.З.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 7-го Февраля.

Извѣстія отъ войска въ Курдистанѣ благопріятны. Гафисъ Паша пересталъ уже требовать пособій, ибо онъ получилъ подкрѣпленіе соединеніемъ нѣкоторыхъ поколѣній и усмиреніемъ беспокойныхъ. Онъ чувствуетъ также недостатокъ въ мундирахъ и амуниціи, по чему Правительство постановило купить въ Англіи значительное количество пороха.

Съ Сербской границы, 13 Февраля.

На 12 (24) Февраля созвано народное собраніе для обнародованія кореннаго закона, полученнаго на дняхъ изъ Константинополя.

— Франція назвала также отъ себя дипломатическаго агента въ Сербіи, коимъ будетъ нѣкто Дуклосъ, давнишній консулъ въ Яссахъ. Онъ отправится теперь въ Константинополь для полученія инструкцій отъ тамошняго Французскаго Посланника, подъ распоряженіемъ коего онъ будетъ находиться. Онъ будетъ жить въ Белградѣ. (G.C.)

музникъ штабу Генералнаго и kilku dowódców zamków, obok Estelli leżących.

— Невидомый jest dotychczas powód tyłu wyroków śmierci; to tylko pewno, że w obozie Karolistów walczą z sobą dwa stronnictwa. Jedno z nich zbliżyło się w 1837 roku do bram Madrytu, drugie za pomocą intryg, stawiało rozmaite przeszkody działaniom wojennym. Jeżeli pierwsze otrzyma zwycięstwo, zdobycie Madrytu uwieńczy jego przedsięwzięcie.

— Po skazaniu na śmierć wielu znakomych Jenerałów, wydał Maroto odezwę drukowaną, w której wyraża między innemi, że nigdy mu się nie udało, w prośbach kilkakrotnie do Monarchy zasłoszonych, pozyskać przychylnego zapewnienia dla mieszkańców, na wdzięczność jego zasługujących; powodem do tego, była bezczelność ludzi, którzy wszystkie wiadomości wystawiali mu kłamliwie. Mówią oni, że kraj jest zupełnie zniszczony, lubo odziewa i dobrze żywi żołnierzy. Zaręczam was, towarzysze broni, że nie mogą znieść dłużej chytrości i cheiwości naszych prześladowców, nie dozwolę im dalszych niecznych korzyści. Rozkazawszy uwiezić głównych sprawców zamieszek wojskowych, kazałem ich ukarać najprzykładniej.

— Ze swej strony wydał D. Karlos odezwę do ochotników prowincyj Biskajskich i Nawarskich, w której głosi: że Maroto nadużył jego zaufania i dobroci, powierzoną mu władzę dla poskromienia nieprzyjaciół, użył przeciw swoim; kazał bez żadnych dowodów rozstrzelać znakomych Jenerałów i Urzędników, którzy się tak chlubił w wojnie odznaczali; używając do tego Królewskiego imienia, podeptał powagę Monarchy, zgwałcił najświętsze obowiązki, poświęcając osoby, które stawiały tamę rozruchom, i wystawił dobro kraju na łup nieprzyjacielowi. Odjęto mu dowództwo; niniejszem ogłoszony jest za zdraycę kraju, równie jak ci, którzy go wspierać będą w jego zamiarach. Wszyscy dowódcy są upoważnieni do uważania go za zdraycę i podjęcia do odpowiedzialności sądowej. Zresztą, Don Karlos zapewnia, że gotów jest walczyć i umrzeć w szeregach obrońców swej sprawy.

— Donoszą z Bayonny pod dniem 28 Lutego, że 25 t. m. D. Karlos udał się do Tolozy, gdzie miał długą rozmowę z Jenerałem Maroto. Mówią, że Jenerał zupełnie się wytłómaczył ze swego postępowania, że miał odzyskać swój dawniejszy stopień naczelnego wodza, i że D. Karlos przyrzekł zwołać kortezy prowincjonalne, według dawnego zwyczaju, ich przywileje (Fueros) przywrócić, uznać i potwierdzić. Wszyscy tutaj z najżywszą niecierpliwością oczekują potwierdzenia tych wiadomości. (G.R.K.P.)

Bayonna, 1-go Marca.

Potwierdza się wiadomość, że Don-Karlos pogodził się z Maroto. Arias, Tejerro, Biskup Leonski, Labandero i Margrabia Valdespina, zostali uwolnieni z Ministerium i oczekują ich w Bayonnie, gdyż Maroto obstawał, ażeby oni nie zostawali w Hiszpanii, ale udali się do Francyi. Maroto potężniejszym jest teraz, niż przedtem. Słychać, że Villareal, Zariategui i inni naczelnicy, którzy dotąd byli w niełasce, wrócą do dawniejszych miejsc swoich. W tej chwili rozbiegła się pogłoska, że na rozkaz Maroto, wygnani w liczbie 37 osób, zostali aresztowani nadrodze do Francyi między Bergarą i Villareal.

— W liście od granic Nawarskich pod dniem 26 Lutego czytamy, iż pojednanie się Don-Karlosa z Maroto, uroczystie obchodzono na dolinie Bastaniskiej z rozkazu władz, przez publiczne zabawy. (A.P.S.Z.)

Т у р ц я.

Stambul, 7-го Lutego.

Doniesienia od wojsk w Kurdystanie są pomyślne. Hafiz Basza zaprzestał już domagać się posłtów; wzmożono go bowiem połączenie się z nim kilku pokoleń i uspokojenie się burzliwych. Cierpi wszakże niedostatek w mundurach i amunicyi, z którego to względu, postanowił rząd zakupić w Anglii znaczną ilość prochu.

Od granicy Serbskiej, 13 Lutego.

Na dzień 12 (24) Lutego zostało zwołane zgromadzenie narodowe, z powodu mającej nastąpić promulgacyi prawa zasadniczego, które właśnie już ze Stambulu nadesłane zostało.

— Francya ustanowiła już także ze swojej strony dyplomatycznegoagenta w Serbii, którym będzie niejaki Duclos, dotychczasowy konsul w Jassach. Jedzie on teraz do Stambulu, dla otrzymania instrukcyi, od tamtejszego posła francuzkiego, pod którego rozkazami zostaje. Będzie mieszkał w Belgradzie. (G.C.)